

Δελτίο Τύπου

Αθήνα, 25 Φεβρουαρίου 2016

Ο τρόπος υπολογισμού των ημερών ασφάλισης από το ΙΚΑ αδικεί όσους εργάζονται με μειωμένο ωράριο και πρέπει να αλλάξει

Ο Συνήγορος του Πολίτη θεωρεί ότι η ακολουθούμενη, έως τώρα, από το ΙΚΑ, πρακτική της αναγνώρισης σε μερίδα απασχολούμενων με μειωμένο ωράριο, ημερών ασφάλισης λιγότερων από 25, είναι αντίθετη με το ισχύον νομοθετικό πλαίσιο και ως εκ τούτου θα πρέπει να εγκαταλειφθεί. Ο Συνήγορος τονίζει ότι ο σημερινός τρόπος υπολογισμού, προκαλεί ποικίλες δυσμενείς επιπτώσεις στους ασφαλισμένους, όπως στέρηση 3 – 4 ημερομισθίων μηνιαίως και 36 – 48 ετησίως και αποτελεί άνιση μεταχείριση μεταξύ των ασφαλισμένων με πιθανή συνέπεια την μη συμπλήρωση των χρονικών προϋποθέσεων για την θεμελίωση ασφαλιστικών δικαιωμάτων, (σύνταξη, ασφάλιση ασθένειας κλπ). Η ανεξάρτητη αρχή επισημαίνει ότι τα διοικητικά δικαστήρια έχουν ήδη κρίνει παράνομο τον εν λόγω τρόπο υπολογισμού που εξακολουθεί να εφαρμόζει το ΙΚΑ.

Συγκεκριμένα, σύμφωνα με την πρακτική που ακολουθείται από το ΙΚΑ για τους απασχολούμενους με μειωμένο ωράριο, οι οποίοι απασχολούνται με ημερήσιο ωράριο ίσο ή μεγαλύτερο του 1/2 του νομίμου ωραρίου πλήρους απασχόλησης και αμείβονται με μισθό ίσο ή μεγαλύτερο του τεκμαρτού ημερομισθίου της 1^{ης} Ασφαλιστικής Κλάσης, αναγνωρίζονται στον μισθωτό τόσες ημέρες όσες πραγματικά εργάζεται. Έτσι αντί για 25 ημέρες εργασίας που προβλέπει το ισχύον νομοθετικό πλαίσιο, στους εργαζόμενους αυτούς αναγνωρίζονται 21, 22 ή 23 ημέρες εργασίας, όσες δηλαδή οι εργάσιμες ημέρες του μήνα.

Σαφώς αντίθετη με την πρακτική αυτή είναι και η έως τώρα σχηματισθείσα, επί του θέματος, νομολογία τόσο των πρωτοβάθμιων και δευτεροβάθμιων διοικητικών δικαστηρίων όσο και του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Ο Συνήγορος του Πολίτη θεωρεί ότι, στην περίπτωση αυτή, θα πρέπει να εφαρμόζονται οι 2 πρώτες παράγραφοι του άρθρου 18 του Κανονισμού Ασφάλισης, οι οποίες και ρυθμίζουν το ζήτημα, και έτσι επί ανελλιπούς απασχόλησης να ασφαρίζονται, οι μεν αμειβόμενοι με μισθό με 25 ημέρες κατά μήνα, για δε τους αμειβόμενους με ημερομίσθιο να αναγνωρίζονται και πέραν των 25 ημερών ασφάλισης.

Η μη επανεξέταση και η εμμονή στην πρακτική αυτή πέραν του ότι διαιωνίζει μια περίπτωση παραβίασης της νομιμότητας, επιπλέον, επιβαρύνει τους ασφαλισμένους αλλά και τις ίδιες τις υπηρεσίες του Ιδρύματος, με δικαστικές διαμάχες επί θέματος για το οποίο το Συμβούλιο της Επικρατείας έχει ήδη αποφανθεί.